

РЕШЕНИЕ

№ 1379

гр. Пловдив , 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на дванадесети юли, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

при участието на секретаря Магдалена Люб. Трайкова
като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Административно
наказателно дело № 20215330202781 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 21-1030-002009 от 16.03.2021г. с което на О.З.Ц. с ЕГН: ***** са били наложени административни наказания „глоба“ в размер от 100 лева за извършено от него нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП и „глоба“ в размер от 50 лева за извършено от него нарушение по чл. 137А, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят чрез процесуалния представител адв. В. обжалва процесното наказателно постановление. Излага съображения, че същото е неправилно и незаконосъобразно, поради което иска неговата отмяна. Твърди, че в хода на административно-наказателното производство има допуснати множество нарушения на процесуалните правила, които ограничават правото на защита на нейния доверител. Претендира разноси.

Въззиваемата страна депозира становище по спора. В същото изложи мотиви, че жалбата е неоснователна, поради което поиска потвърждаването на атакуваното наказателно постановление. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира, че жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира същата за основателна.

В настоящия случай жалбоподателят е бил санкциониран за това, че на 22.02.2021 г. около 15:20 часа в гр. Пловдив на бул. „Мария Луиза“ –

кръстовище с бул. „Източен“ като водач на лек автомобил „Мерцедес С 350“ с рег. № **** не пропуска пресичащия по пешеходна пътека пешеходец и не ползва обезопасителен колан по време на движение.

В хода на съдебното следствие беше разпитан актосъставителят Г.Х., който потвърди отразеното от него в АУАН. Добави, че се сеца за случая, като бил установил жалбоподателя да не пропуска пешеходец, за който се отнасял зелен сигнал за преминаване. Бил му съставен акт, в негово отсъствие, който впоследствие му бил връчен.

Съдът кредитира изцяло така депозираните гласни доказателства, доколкото същите са ясни, логични и последователни и си кореспондират с останалите събрани по делото гласни доказателства.

По инициатива на жалбоподателя беше разпитана свидетелката П.В., която заяви, че се е возела до жалбоподателя към процесния момент, но същият не бил отнемал предимство на пешеходец, тъй като за последния не светел зелен сигнал. Също така и О.Ц. имал поставен предпазен колан. Съдът не кредитира показанията на разпитаната свидетелка, доколкото както и самата тя заяви се намира в близки отношения с жалбоподателя.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в НПК ред, като следва да се отбележи, че в нито един етап от производството не са били оспорени от страните по делото.

От представеното копие от Заповед се установява, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

От справката за нарушител/водач се установява, че жалбоподателят е правоспособен водач, като до преди процесния случай е многократно наказван за извършени от него нарушения по ЗДвП.

От процесното НП се установява, че в него като актосъставител е посочено лицето Т.Т..

От АУАН с бл. № 816931 се установява, че същият е бил съставен от лицето Г.Х..

От постъпилата справка от Община Пловдив се установява по какъв начин е била организирана пътната сигнализация на процесното кръстовище.

Въз основа на така установената от Съда фактическа обстановка се достигна до следните правни изводи:

Съдът е на мнение, че има извършени от жалбоподателя Ц. нарушения по ЗДвП, като първото е за това, че не е ползвал обезопасителен колан, а второто, е че не е пропуснал пешеходец за който е светел зелен разрешителен сигнал. Също така на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП и чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 ЗДвП правилно на жалбоподателя са били наложени административни наказания „глоба“ в размер от 100 лева за извършено от него нарушение по чл. 119 ЗДвП и „глоба“ в размер от 50 лева за извършено от него нарушение по чл. 137А, ал. 1 ЗДвП.

Съдебният състав, обаче е на мнение, че в хода на административно наказателното производство има допуснати нарушения на процесуалните правила, които ограничават правото на защита на наказаното лице и представляват самостоятелни основания за отмяна на атакуваното

наказателно постановление.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗАНН предвижда, че в наказателното постановление трябва да се съдържат датата на акта, въз основа на който се издава, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя. В конкретния случай е посочено погрешно име на актосъставителя, доколкото в наказателното постановление е посочено, че същото се издава въз основа на АУАН съставен от лицето Т.Т., а след запознаване с намиращия се по делото АУАН с бл. № 816931 се установява, че той е съставен от лицето Г.Х.. Посочването на имената на актосъставителя в наказателното постановление е от изключително значение, тъй като по този начин би могло да се установи дали същият притежава материална компетентност за издаването на АУАН.

На следващо място, Съдът е на мнение, че е допуснато нарушение и по самото съставяне и връчване на АУАН.

Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗАНН е в насока, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението. В конкретния случай е допуснато нарушение на тази разпоредба, доколкото и в показанията си актосъставителят Х. посочи, че е съставил акта против жалбоподателя, като последният не е присъствал и едва на по-късен момент му е бил връчен, като посочената свидетелка в него се е намирала в близост до процесното място. Достигна се извод, обаче че АУАН е бил съставен и подписан от нея и едва впоследствие е бил връчен на жалбоподателя, тоест това е равнозначно на съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя.

На следващо място относно вмененото нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП.

В конкретния случай жалбоподателят е санкциониран за извършено от него нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП, което е в насока, че при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.

Съдът намира, че е налице непълно описание на нарушението, доколкото в АУАН и НП е посочено единствено, че е налице пешеходец, който е пресичал, но не са посочени каквито и да били индивидуализиращи белези. Също така е налице и посочването на погрешна нарушена материална разпоредба. Тази на чл. 119, ал. 1 ЗДвП се отнася за случаите в които лице, което управлява МПС не пропуска стъпилите на пешеходна пътека пешеходци, която се явява обща. В конкретния случай, коректната нарушена материална разпоредба ще бъде тази на чл. 119, ал. 4 ЗДвП, която е в насока, че водачите на завиващите нерелсови пътни превозни средства са длъжни да пропуснат пешеходците или евентуално тази на чл. 120 ЗДвП.

Предвид всичко гореизложено, депозираната жалба се явява основателна, а атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно следва да се отмени.

По разностките:

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат

присъдени извършените от него разноски за адвокатско възнаграждение по делото. По последното са налице доказателства за заплатено такова в размер от 400 лева. От друга страна, Съдът намира за основателно възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на въззиваемата страна, доколкото делото не се отличава с правна или фактическа сложност, а също така и материалният интерес на цялото производство е в размер от 150 лева. Ето защо, в полза на жалбоподателя следва да бъдат разноски в размер от 300 лева.

Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1030-002009 от 16.03.2021г. с което на О.З.Ц. с ЕГН: ***** са били наложени административни наказания „глоба“ в размер от 100 лева за извършено от него нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП и „глоба“ в размер от 50 лева за извършено от него нарушение по чл. 137А, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР гр. Пловдив да заплати на О.З.Ц. с ЕГН: ***** сумата в размер от 300 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд –Пловдив по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____